

[Aksel Larsen.]

blev ydet en bevilling eller taget stilling til en bevilling i folketingets finansudvalg.

Men altså, den 10. december læste vi i aviserne, at nu havde indenrigsministeren været i finansudvalget.

Det viste sig imidlertid, at han ikke var kommet med en anmodning om 1,1 mill. kr. til bygning af et laboratorium, hvori man skulle forske efter midler til bekæmpelse af børnelammelsen, men at han var kommet med en bevilling af langt større dimensioner til bygning af et langt større laboratorium. I de øverste etager af denne bygning var det meningen at børnelammelseslaboratoriet skulle anbringes, men i de nederste etager skulle der anbringes laboratorier, hvor man skulle forske midlerne til og mod bakteriologisk krigsførelse. Det var naturligvis i sig selv en forklaring på, at det havde været 1½ måned, før indenrigsministeren gik til finansudvalget, dette, at man nu ville indarbejde andre ting i planen for denne laboratoriebygning. Så måtte det nødvendigvis tage længere tid.

Vi finder det imidlertid uheldigt med denne forsinkelse, ligesom vi også nok kunne have en mening at ytre om dette med den bakteriologiske krigsførelse, men dette skal jeg lade ligge. Jeg finder blot, at det er urigtigt, at man af hensyn til, at militæret har visse planer med hensyn til bakteriologisk krigsførelse, forsinker kampen mod børnelammelsen så meget, som det allerede er sket ved denne pause mellem den 24. oktober og den 10. december; men endnu mere beklageligt finder jeg det, at sagen nu en god måned senere ikke synes at være kommet længere end til finansudvalget. Der er i hvert fald ikke mig noget bekendt om, at finansudvalget har tiltrådt bevillingen. Finansudvalget synes at have tid til at vente, der er måske også andre, der har tid til at vente, men børnelammelsen venter ikke. Den har bredt sig ud over landet siden den 24. oktober, den er sprunget over til Fyn og andre landsdele. Det er muligt, at epidemien denne gang ebber ud, men den kan komme igen senere, måske næste efterår, og så var det rart, om man var vel rustet til at bekæmpe den. Jeg synes derfor, at man må have fremskyndet denne sags afgørelse, og da det, såvidt vi er orienteret, trækker ud med afgørelsen i finansudvalget, har vi ønsket, at vort forslag til

beslutning nu kom til behandling i det høje folketing.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det er forsåvidt en lidt usædvanlig situation for os i dette høje ting, at vi diskuterer en sag, som vi ikke blot er fuldstændig enige om i princippet, men som også allerede ligger under udførelse og ekspedition i et af rigsdagen nedsat organ, som almindeligvis beskæftiger sig med sådanne spørgsmål, der vedrører bevillinger til formål, som rigsdagen ved andre lejligheder og i andre anledninger har givet — om jeg så må sige — grønt lys for. Med hensyn til det arbejde, der skal udføres på seruminstittuttet for mere virkningsfuldt og under større sikkerhed for personalet at finde frem til stoffer til bekæmpelse af børnelammelsen, ligger det jo således, at det er en sag, der har beskæftiget seruminstittuttets ledelse gennem nogen tid. Ledelsen har på forskellig vis syslet med de økonomiske og tekniske muligheder, der var for at løse problemet; og da børnelammelsesepidemien brød ud, stillede direktøren for seruminstittuttet offentligheden overfor planer, der gik ud på at tilvejebringe forøgede laboratorier, som han mente kunne tilvejebringes indenfor et beløb af ca. 1 mill. kr. Det gav anledning til, at jeg gav besked om, at arbejdet med ansøgningen om bevillingen på grundlag af et nærmere udformet projekt over omkostningerne skulle sættes i gang, således at sagen kunne forelægges for de bevilgende myndigheder. Jeg erindrer, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen og jeg den 24. oktober fra talerstolen bedyrede overfor hinanden, at vi var enige i denne sag. Den 5. december fremsendtes til finansudvalget fra indenrigsministeriet det endelige forslag fra seruminstittuttet, og indenrigsministeriet har ikke foretaget nogen retelse i de sagkyndige organers forslag.

Disses forslag gik ud på, at der i stedet for en bygning i een etage, som var planlagt og gennem længere tid forberedt til den såkaldte A-B-C-forskning, en forskning, der står i forbindelse med nye krigsmidler, bekæmpelse af nervegas og andre vederstyggeligheder, som vor tid er så rig på, skulle opføres en bygning i 4 etager, altså yderligere 3 etager. En af disse etager skulle stilles til rådighed for børnelammelsesforskningen. De to andre etager skulle bruges